

[Indenrigsministeren]

henstillingsformen, dels fordi henstillingsformen som sagt giver mulighed for spillerum for det lokale selvstyre. Hvorfor skulle lokalpolitikere – som netop fremhævet af en af forslagsstillerne her forleden i salen – ikke være så økonomisk ansvarsbevidste, som vi herindefra mener at være?

Det viser sig da også, at kommunerne gennem årene har tilpasset sig den målsætning, der er blevet sat op fra folketingets side. Der har været plads til, at nogle kommuner har kunnet ligge over det, der er henstillet, fordi andre kommuner har lagt sig betydeligt under det henstillede.

I år har jeg yderligere lagt vægt på, at henstillingen ikke skete i form af en rammehenstilling, som ingen uden for rådhuset rigtig forstår, men som en henstilling om uændret skat, for det forstår alle. Det vil kræve en helt anden argumentation fra kommunalbestyrelsen over for borgerne, hvis man alligevel ønsker at hæve skatten. Denne gode argumentation for udgiftsstigninger tror jeg er meget nødvendig i øjeblikket.

Jeg tror derfor slet ikke, der er grund til at lovgive på det område, som forslagsstillerne her ønsker at lovgive på. Jeg mener heller ikke, det er spor ønskværdigt. Derfor var jeg så glad for resultatet af de drøftelser, vi har haft med de kommunale organisationer, hvor vi blev enige om, at under forudsætning af det og det fra regeringens side var man enig i, at det ville være muligt at holde skatten i ro i landet som helhed i 1984.

Selv om det er en henstilling, er jeg overbevist om, at kommunerne af egen drift vil tage dette meget alvorligt, og at lovgivning som sagt derfor er unødvendig.

Hertil kommer, at jeg med hensyn til lovforslagets detaljer også har en række indvendinger. Det gælder bl.a. lovforslagets § 3, der – noget overraskende i denne sammenhæng – bestemmer, at det ikke længere skal være et borgerligt ombud at være medlem af amtsråd og kommunalbestyrelse. Der står faktisk mellem linjerne, at kan man ikke tåle mosten, som forslagsstillerne her kommer med, kan man bare gå. Det mener jeg ikke er nogen rimelig argumentation i et lovforslag. Formuleringen i bemærkningerne støder mig, for hvorfor skulle kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke netop tage den økonomisk strammere situation som en udfordring? Man kan da ikke blot rende af pladsen, fordi opgaven

synes én vanskelig. Det er da opgavens vilkår.

Desuden finder jeg, at det simpelt hen er en dårlig lovgivningsteknik, at noget, der ellers bør være reguleret i den kommunale valglov, pludselig optræder i et forslag vedrørende kommunale skatter for 1984. Det øger ikke ligefrem den overskuelighed, som vi i andre sammenhænge i høj grad ønsker.

Alt i alt kan jeg altså ikke gå ind for lovforslaget. Jeg er meget enig i, som jeg har sagt, at vi bør undgå kommunale skattestigninger, men jeg mener blot slet ikke, dette er metoden.

Henning Rasmussen (S):

Fremskridtspartiet fremsætter forslag om to indgreb over for kommuners og amtskommuners økonomi.

Det ene er et forslag om at forbyde kommuner og amtskommuner at forhøje udskrivningsprocent eller grundskyldpromille i 1984. Det er et meget vidtgående og hidtil uset indgreb over for hele det kommunale område.

Socialdemokratiet er imod dette lovforslag, især af to grunde. Den ene er, at vi ikke ønsker at fjerne den ret og pligt til at udskrive de nødvendige kommunale skatter, som er så væsentlig en del af baggrunden for et effektivt og ansvarsbevidst lokalt selvstyre. Den anden er, at vi med de hidtidige erfaringer føler os meget overbeviste om, at de kommunale råd vil tage et vidtgående hensyn til borgernes økonomi, når skatterne skal udskrives, ikke mindst når den enkeltes indkomst i forvejen belastes af krise- og reageringsindgreb.

Det andet forslag går ud på indtil 1. januar 1985 at begrænse stigninger i de kommunale takster til kun at dække konstaterede omkostningsstigninger. Dette forslag har en anden karakter end det første. Indgreb af denne art er jo sket før. De kommunale takster er imidlertid omfattet af den gældende lovgivning, som det nuværende folketing senest tog stilling til i efteråret i forbindelse med behandlingen af avancementlovgivningen. Der er vel ikke grund til at tro, at de partier, der dengang dannede et flertal, har ændret opfattelse siden da, eller til at tro, at regeringen vil ændre på sine tilkendegivelser til kommunerne om at søge takster og afgifter forhøjet.